

Skytillen

Medlemsblad for Rømerike Historielag Nr. 1 - 2003 21. årgang

Fra innholdet:

Skytterstevne i Skedsmo søndagen 8. september 1861.

Smånytt fra tingbøkene på 1600 tallet.

Fellesprosjekt om karleggingen av gammel skogsdrift.

“Je har lært en sang ta skogen”

Sørum bygdebok.

Oldtidsveien

Slektsspørsmål

ADRESSE:

Historielagets Hus
Vestvollvn 54
2019 Skedsmokorset

TELEFON: 63878890

Automatisk telefonsvarer
kan formidle beskjeder.

POSTADRESSE:

Romerike Historielag
Postboks 175
2021 Skedsmokorset

E-post: rohist@online. no

Hjemmeside:

**[http://www.historielag.no/
romerike/](http://www.historielag.no/romerike/)**

Konto nr. 12862503013

Åpningstider for Historielagets Hus

Biblioteket torsdag kl 1700 - 2030

Siste torsdag i mnd. kl 1100 - 1530

Kontoret åpent hver torsdag fra kl 1030 - 1530

Redaksjon:

Kari Westbye, Fet

Tom Halvorsen, Nes

Trykket i 3100 eks.

Utsendelse:

Aslaug og Kristian Lieungh

Trykk: Lillestrøm Trykkeri

Stofffrist til nr. 2 - 2003:

4. april 2003

Forsidebilde:

Øvre Langvasslia på høyden over Langvatnet inne på "Skauen" i Nes. På trappa sitter antagelig Jacob Edvard Nilsen og kona Marie sammen med datteren Emma. I dag står bare restene av pipa igjen. Bildet er lånt av Ole Erik Eier.

SKYTTERSTEVNE I SKEDSMO SØNDAGEN DEN 8. SEPTEMBER 1861, AVHOLDES VED STRØMMEN JERNBANESTATION.

Utdrag fra lørdags-aftenblad for "Arbeidsplassen" utgitt av Anton Bang

Lørdag den 31. august 1861

Adgangsberettiget er enhver der er medlem av et skytterlag, som har sluttet sig til Sentralforeningen.

De, der ønske at deltage i festen, maa inden den 3. september i betalt brev innsende anmeldelse herom til Skedsmo Skytterlags bestyrelse (adresse Strømmen jernbanestation), ledsaget av kontingent 36 spesidaler pro persona, samt med angivelse av til hvilket skytterlag de høre. Hensiktsmessigt vilde det være, om anmeldelsene og kontingent sendes under ett fra hvert skyttelags bestyrelse.

Passive deltagere kan, mod den

nævnte kontingent erholde adgangstegn lige inntil festdagen.

Festen begynner ved morgentrænets ankomst til Strømmen. Trænet avgaar fra Kristiania kl. 8.15 og fra Eidsvold kl. 8.35 formiddag.

Skydningen foregaar paa frihaand paa 250 alens avstand. Man benytter normal-skiven, 3 fod i firkant. Alle slags rifler kan benyttes.

Sentralforeningen har vist den velvilje at opstille en del præmier, blant andet en kammerladningsrifler med sabelbajonet fra Kongsberg Vaabenfabrik, og en mundingsrifler med 2 kugleforme

etc., forfærdiget af bøsse­mager Larsen i Drammen. Desuden vil forskellige andre præmier blive opstillede.

Festbestyrelsen anmoder enhver at medtage den fornødne mat, dog er der for dem, der maate finde det ubekvemt at følge denne anmodning, adgang til at erholde tarvelig kost paa stedet, da der vil blive draget omsorg for at en restauration bliver indrettet paa skytepladsen.

Lørdag 14. september sto det referat fra skytterfesten – vi tar med noen klipp

VOR FÖRSTE STORE SKYTTERFEST

Søndag morgen drog jernbanetrænet opover Strømmen med de mange riflemænd fra byen, der agtede sig til det store skyttermøde i Skedsmo. Det var et vel bevæbnet træn og hist og der stak bøssepiberne ud av vinduerne. Ved stationerne nedenfor Strømmen stødte flere til og ovenfor skulde der andkomme træn med skytterne fra landet. Lidt nedenfor

stationen Nebben hilседes trænet av det over indgangsporten til skyderpladsen i løv anbragte ”Velkommen”. Der var allerede livlig med folk paa skyderpladsen. Denne laa i en lund av grantrær, der stregte sig langs jernbanelinjen. Foran denne skov laa en lille slette eller myr, der længre ud paa gjennomfares av et vandløb, over hvilket var slaaet en bro.

Over paa den anden side av vandet langs foden af en aasryg var der otte skiver anbragt i en passende avstand fra hinanden. Skuddistansen var 250 alen. Efterhaanden fyldtes skoven, i hvis rand skydeboderne var anbragte, af folk. Skytterne, dagens aktive mænd, begav sig hen til sine skydeboder og fik sine nummer. Talestolen stod inde mellem træerne. Den var kleedt med blomster fra øverst til nederst og foran den paa et bord var præmierne udstillede. De tvende præmierrifler stod overfors og smuffede med festons og paa disse blinkede atter de større præmier af sølv, medens de øvrige laa udbredte paa bordet.

Før skydningen begynte, samledes alle deltagerne i festen omkring talerstolen, hvor foged Fürst hilste velkommen.

Vi klipper litt fra den lange talen:

”Den tanke, der utgikk fra en høysindet samling af mænd i Kristiania, og det opprob, som fra Sentralforeningen til folket, om at forene sig i skydeselskaber og i det hele om at øve sig i mandig færd og i våbenbrug, fandt almindelig gjenklang hos nationen.” Og videre: ”Det steg op fra folkets bevidsthed, at kun et væbnet og vaabendyktig folk sikrer sig freden, og det sto frem for folkets tanke, at skal Norge vedblive at være Norge, skal et land, der er stort i udstrækning, men ringe i folketal, hævde sin uavhengighed og vedlikeholde sin plads i staternes række, saa maa enhver vaabenfør mand gjøre sig skikket til, naar ufred kommer paa, at stille sig i forsvarernes rækker.”

Talen hilsedes med et kraftig hurra fra den forsamlede mængde, hvorefter skytterne

begav sig til sine pladse. De var inndelte i otte partier efter bogstaver, av hvilke tællede omkring 60 mand. Nummer 1 av hvert parti traadte efter opraab frem og efter at der fra et batteri paa en højde til højre var givet en aabningssalut, indtraadte en forventningsfuld pause over hele linjen. Det hørtes et signal fra en pibe og de første otte kugler for ud av løbene og henimod sine maal. Det ble ringt med en klokke, folkene der laa over ved aasen i de ved skiverne anbragte skjul og jordskjærme, løb nu frem, undersøgte stiverne og anbragte derefter en træplade paa en ottearmet anviser, der stod ved siden af og kunde tydelig sees fra skydepladsen. Anbragtes træpladen paa enden av en av de otte arme, angav dette hvor mange points skytten havde faat. Ble den festet i stjernens midtpunkt var det bom, og paa bomber var der just ikke mangel i den dag. Folkene ved stiverne forsvandt atter i sine hul, der gaves atter signal med piben og nummerne 2 gav ild og saaledes fortsatte skydningen uafbrudt dagen utover. Det skjødtes vel mangen bom, men der falt ogsaa

mange vakre skud imellem. Det var aabenbart, at det generede selv de mer øvede skytter at høre knaldene av de andre rifler til høire og venstre, ligesom ogsaa vinden undertiden drev krudtrøgen fra de geværer som netop var avskudte forbi de skytter, der endnu sigtede og forstyrrede sigtet. Men skydningen gikk for sig med liv og lyst og uten fordringer. Der var mange smukke og nye vaaben at se. Mest var der av Kongsberg rifler, Minierrifler, Ensfieldere og andre og der fantes nok ogsaa adskillige gode og gamle bøsseer fra Landet. Det kunde man høre paa smelden og se paa karlen som skjød, og blev staaende paa et ben efter at skuddet var gaaet av og prøvede paa at komme i ligevekt igjen. Det var bøsseer som kunde spende, det, men de traf ogsaa mangen gang og vandt fin premie. Bøsssemager Larsen (fra Drammen, red. anmerkning) der vandt første præmie, skjød med sin Revolverrifle. Udover formiddagen ankom et træn nordfra med Næs Skytterlag. De fem marscherede ind paa den nu av tilskuere opfyldte plads paa

militær vis, gjorde holdt inde mellem træerne, slog sine skjærmtekte op i god orden og drog derefter ned til deres skydeplads. Denne raske flok, der var uniformert i vaabenkjole førtes av løjtnant Berg, der har dannet foreningen og indøvet dens medlemmer i vaabenbrug. Inde mellem træerne var anbragt bænke for tilskuerne og disse indtoges efterhaanden av damerne og de ældre. Det var luftig og godt inde i skoven, solen skinnede og bøsseerne knallete lystig og flaskepropperne ligesaa. Den mer åbne plads mellem træerne var dækket av et teppe av ren og hvit sagflis. Sagbrugseierne hadde skjænket de nødvendige træmaterialer til opførelse av en restauration og en aaben salon ved siden af, der var smykket med guirlander og løveværk og blomster med flag og vimpler. Arrangementet var all ære verd.

Den 21. september 1861 sto premielisten, og noen av talene gjengitt i bladet. Først talte kasserer Gjerdrum, deretter herr telegrafist Hansen, så var det middag med mange skåler, bl.a. utbragte løjtnant Sissner *kongens*

skål, deretter på ny tale av fogd Fürst - for Norge, Vinje for Sverige og kandidat Larsen for Danmark, cand.jur. Fabritius talte for sagbrukseierne, kjøbmand Selmer for armeen, H.U. Berg for

bonden, Vinje for Næs Skytterlag o.s.v. Felttøymester Kjerulf opplyste at i alt 50 skytterlag hadde sluttet seg til Sentralforeningen.

kw

Medlemmer fra Raumnnes Skytterlag samlet til skyteøvelse ved Dragsjøhytta mars 1940. En måned etter var den tyske invasjonen et faktum.

Det frivillige Skyttervesen ble opprettet av Stortinget i 1883 og har i dag 170.000 aktive skyttere organisert i 930 skytterlag. Det Frivillige Skyttervesen har siden starten hatt som formål å styrke den norske forsvarsviljen og sørge for praktisk skyteferdighet i det norske folk. I dag fungerer Det frivillige Skyttervesen som en viktig samarbeidspartner for Heimevernet og Direktoratet for Naturforvaltning. Heimevernet har leieavtaler med ca. 400 skytterlag og nyter godt av et omfattende utdannings samarbeid med Det Frivillige Skyttervesen.

SMÅNYTT FRA TINGBØKENE PÅ 1600-TALLET

Bigami

Fet 5/7 1692.

Ting pr.22 s. 31.

Olle Hansen stevnet formedelst han skal ha en egtehustru endnu i live v. navn Marte Knudsd. i Eidsberg sogn, og for 12 aar siden giftet seg her i sognet m. en anden kvinde Berte Olsd. med hvem han har 2 barn. Olle Hansen møtte ikke. Har for 2 dage siden ladt sig hverve under hr. capt. Loderichs comp. Men skulde bemr. Person her i sognet lade sig finde saa har de som først maatte han overkomme ham fængsligen at paagribe.

Fet 13/2 1693.

Ting pr.22 s. 72 b.

Olle Hansen paagrebet. Dømt: Som denne fange Olle Hansen 60 aar gl. unød og utvunget her for retten har bekjendt at han med begge disse kvinder som hos hannem for retten staar er egne gift, og ikke i noen maate kan beskyldte hans 1ste kvinde Marte Knudsd. at hun har git ringeste aarsak til hende at forlade, langt mindre noen skilsmisdom dennem i mellem kan paaberobe, førend han sig med sidste kvinde indlot, ti bør bemr. fange for samme grove og ubetænkelige gjerning at miste hans hals andre ligesindede til avskyelig eksempel og eftersyn.

Budstikken

Urskog 8/7 1706

Ting pr.29 s.34 b.

Anders og Christopher Svastad stevnet formedelst budstikkens forsømmelse forleden høst da almuen var opbøden til tinget. Pouel Kvevli foregiver at han kom til Huseby og begjæret Gunder Huseby

at han vilde ta med sig budstikken til Svastad som han og gjorde og talte m. Anders Svastads kvinde og sa at han satte budstikken over døren, hvor den blev staaende til den anden dag mod aften, og siden blev baaret av en umyndig dreng til lieutenanten paa Eid, og ikke kunde berette hvad den betydde, hvorudover lieutenanten lot bære den tilbage igjen, og derved blev forsømt 2de gaarder som den ikke kom til. Dømt: Anders og Cristopher bøter hver 1 rd. til K(ongelige).M(ajestet). Og advares hermed alle som budstikken til kommer, at den den straks uten ophold lar fremkomme til deres grander og bæres av de som myndige er og kan staa for ord.

Digtekunst

Sørum 6/7 1707 Ting pr.30 s.

Hans Effuensen stevnet for en nidvise til Mari Nielsd. spot og vanære. Visen lyder:

I

Mari Asak og Olle de ginge om Raa
hurledes de schulde føllet af hofuetsgaarden faae,
Nu huiller føllet ved woldporten.

II.

Aase Presterud Siger saa
hun tengte i Sta det schulde saa gaa.
Nu huiler føllet ved woldporten.

III.

Marte Lørj er lige bli
hun tacher Gud det war iche brorkona si.
Nu huiler følet ved woldporten.

IV.

Jens Berger tier still de kommer mig baa lige meget til.

Mer kunde ikke vidnerne huske. Hans Effuensen møtte ikke ved 2den gangs stevnemaal. Aase Joensd. avla ed at det var av ham hun havde lært visen. Hvorfor Hans Effuensen bør at staa for sagen. Da som retten ikke av ordene i samme vise kan eragte at de nogens ære kan

betræffe; men dog ansees ”ubequembs og utilbørlig” ord at være, udi særdeleshed at de udi digt og rim er anført (!) Hvorfor Hans Effuensen bøter 24 lod sølv til den kongl(ige). Drag(ons). krigskasse og erstatter citanten 8 rd. i omkostninger. Og skal dette opdigt hermed være ganske dødt.

Drap – forsøk paa drap

Skedsmo 28/11 1707.

Ting pr.30 s.102.

Olle Joensen for han i et klammeri stak Arne Knudsen Myrer med en kniv, saa han døde straks efter – bør liv for liv at bøte, og hans hoved med sværdet at avhugges ved alfarveien og sættes paa en stake. Og som Olle Joensen intet er siende, bør K.M.’s foged svare hvad bekostning baade paa fangens underhold og revselse kan anvendes.

*Akershus festning og slott. Malt av Jacob Conning i 1699. Akershus fungerte som et administrativt sentrum i lenet og senere i stiftsamtet
Bilde fra årbok XX 2001*

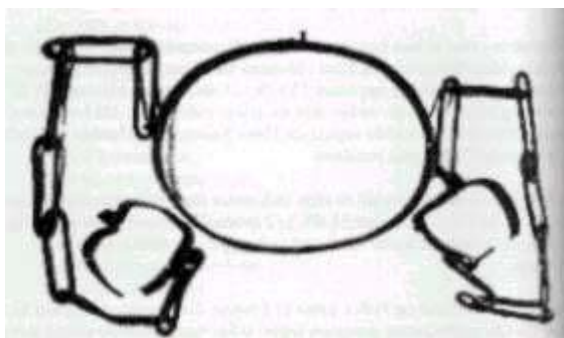
Urskog 18/3 1692.

Ting pr.22 s. 12.

Peder Christensen boende paa pladsen Presterud paa prestegaardens eiger sigtet for at ha dræbt sin kone Ragnild Olsd. ved mishandling. Tilstod selv for retten, at han formedelst han skal ha bedet hans hustru nogle gange at skulde vaske sig, som hun ikke skal have villet, har tat et vedtræ og slaget til hende, og hun 5te dag derefter ved døden er avgangen. Ragnild Olsd. som hun havde faat slaget forføiet sig straks til nærmeste nabokvinde og sig for hende ømkelig beklaget at hendes mand havde slaat hende fordærvet. Det samme sa hun til presten og lensmanden, og at hendes armer, aksler og hoved var knust fordærvet da hendes mand ogsaa slog hende om søndagskvelden. Almuen tilstod at Peder Christensen har ført et uskikkelig og hadefuldt levnet m. hans hustru. Hvorfor kjendes for ret at Peder Christensen er og bør være hans hustrus rette banemand og dræbere og for samme ukristtelige misgjerning bør han ved sverdet miste hans hoved, og hovedet paa en stake ved landsveien at opsættes. Hans eiende middel anvendes til hans revselse og ophold i aresten, det øvrige er hans K.M. hjemfalden.

Urskog 30/8 1692.

Den arresterede fange Peder Christensen som ved den kongl. overhofret er frikjendt for det tilforn paadømte drab paa hans kvinde, gjorde sin corporlig ed at han ikke slog til sin avdøde hustru m. sin tanke og vilje at skade hende.

Livjern og fotjern funnet ved Svartkulp i Nordmarka.

Skal visstnok ha tilhørt Ole Høiland som kvittet seg med dem etter en rømning fra Akershus festning.

FELLESPROSJEKT OM KARTLEGGINGEN AV GAMMEL SKOGSDRIFT FRAM TIL 1966.

Historielagene i Aurskog, Høland og Setskog gir ut boka ”Der skogen suser milevid” i samarbeid med forfatteren Per Erik Nilssen

Ingrid Toverud Aurskog historielag

For ca. 2 år siden tok noen av oss initiativ til å samle styrene i de 3 historielagene for å planlegge et felles prosjekt som de 3 historielagene i Aurskog-Høland kommune kunne samarbeide om. Hva var da mer naturlig enn å velge vårt felles nærings- og kulturgrunnlag - ja, nettopp skogen - som utgangspunkt for dette arbeidet.

Det har ligget mye materiale og kunnskaper i våre bygder om skogen og det som har foregått der fra de tidligste tider og fram til skogsdrifta ble gjenstand for maskinelt arbeid., men dette har ikke hittil vært samlet i en helhet. Spesielt var vi opptatt av å få fram skogsarbeidernes viktige rolle i denne sammenheng. Sliternes harde hverdag har nok kommet noe fram i både dikt og prosa gjennom tidene, men vi ville prøve å samle faktiske opplevelser i fra våre egne

bygder , både når det gjelder skogsarbeideren selv og hans familie.

Det har vel dessverre vært slik at eksisterende samfunnshistorie ofte handler mest om de som satt øverst oppe på samfunnsstigen, og mindre om dem som kjente det fysiske slitet på kroppen. Den tunge jobben fra grana falt, ofte i dyp snø, og fram til

tømmerstokken fant fram til det endelige produkt kunne det nok skrives mange bøker om.

Arbeidet med fellesprosjektet ble stort sett organisert over samme lest i alle de 3 historielagene. Det var ikke vanskelig å få tak i historielagsmedlemmer som var interessert i å være med på kartlegging av gammel skogsdrift.

Til sammen har ca. 20 medlemmer i de ulike lagene vært ute i marken og intervjuet eldre personer som enten selv har vært aktive innen ulike sider ved

skogens drift eller har hatt kjennskap til dette gjennom nedarvede kunnskaper.

Intervjuerne har gjort en kjempeinnsats og fått fram trekk fra livet både med øks og sag, hest og doning, kaffebålet, koielivet, fløyting, transport, saga og mye mer. Opplysningene har vært skrevet ned og brakt videre til bokas forfatter.

Det viste seg at det var på høy tid å ta fatt i dette stoffet. Mange av intervjuobjektene var av naturlige årsaker høyt oppe i åra. Mens arbeidet vårt har pågått har faktisk åtte av våre viktige bidragsyttere gått bort.

Boka inneholder en mengde bilde som illustrerer virksomheten i og med skogen. Disse bildene er også i stor grad samlet inn blant intervjuobjektene eller hos andre interesserte. I alt har ca 100 mennesker rundt i kommunen vært i virksomhet for å samle inn materiale til det produktet som nå foreligger.

For at boka skulle gi et fullstendig bilde av det som har skjedd rundt i skogene våre ble vi raskt klar over at vi også måtte lage et kart som viste steder og navn på gamle sager,

skogshusvær, tømmerflepper, trekullmiler og andre gamle interessante plasser i skogen. Historielagenes medlemmer har til dels beingått store områder for å kunne avmerke slike steder korrekt på kartet. Nå foreligger det et skogshistorisk kart som følger innlagt i boka. Kartet har tatt utgangspunkt i kommunens kartverk. Det er produsert av Statens Kartverk som har gitt oss meget god veiledning.

Da historielagene startet dette fellesprosjektet hadde vi i utgangspunktet tenkt å gjøre registreringsarbeidet alene i form av å samle opplysningene i et temahefte eller lignende. Etter hvert gikk det opp for oss at vi trengte faglig hjelp til å utforme vårt materiale i form av en større utgivelse.

Vi ble raskt enige om å spørre lokalhistoriker og tidligere redaktør Per Erik Nilssen om han kunne hjelpe oss med dette. Det viste seg å være et meget lykkelig valg.. Ikke bare sa han ja med en gang, men han hadde så å si gått svanger med masse stoff til ei slik bok i lange tider. Per Erik har bidradd med store mengder historisk materiale i

tillegg til å tilrettelegge det historielagene har samlet inn. Boka vår har på denne måten fått et innhold som vi kan være stolte av.

Vi har hatt en redaksjonskomite som har samarbeidet jevnlig med Per Erik. Redaksjonskomiteen har bestått av Narve Dahl fra Høland historielag, Svein Heggedal fra Setskog og Ingrid Toverud fra Aurskog.

Boka foreligger nå i et opplag på 1500 og er på 256 sider og koster kr. 298.-. Årsaken til denne lave prisen, ikke minst når en også tar hensyn til det verdifulle kartet som følger med, er at vi til dels har fått store tilskudd først og fremst fra skogsektoren på ulike hold.

Boka er til salgs i Bokhjørnet Aurskog og i Bjørkelangen Bok og Papir.

Skytilens redaksjon ønsker innspill fra flere lokallag! Artikler, hva skjer i laget ditt? Kontakt oss!

TIL ALLE HISTORIELAG

Dersom ditt lag vil ha med årsmelding for år 2002, må de sende en forkortet utgave innen 4. april 2003 til Skytilens redaksjon.

RETTELSE

Rettelse til nummer 4 – 2002 til artikkelen ”Kildesøk med Sigrid Undset”. Vi beklager at vi dessverre kom vi til å skriv feil gårdsnavn LUKE SOM SKAL VÆRE LÅKE, I NANNESTAD, som S.U. så for seg som Dyfrin.

Fet Historielag ble startet 2. februar 1953 – er det flere?

I forrige nummer presenterte vi noen av lagene som kan feire 50 års jubileum i år. *Dessverre mistet* vi Fet Historielag. Har vi mistet flere?
Redaksjonen

JE HAR LÆRT EN SANG TA SKOGEN

Leif Schatvet har arbeidet i Fet kommuneskoger i 41 år og har på manges oppfordringer skrevet ned mange av sine erindringer fra et langt liv i skogen. Det er blitt en beretning om hans virke slik han sjøl så og opplevde det der og da og er blitt en gullgruve med bl.a. beretninger, navn og forklaringer på mange redskaper som ikke lenger er i bruk.

Forskjellig hesteredskap

Ei geitedoning besto av 2 deler, bukk og geit. Til bukken var draget festet med en grov kloss. Dette var det mest brukte, og dette kalte de for entoging. Fra draget i bakkant gikk det en styrekjetting over til bukken på hver side, og disse var festet til en krok oppe på meien. Disse tjente til å underlette når det skulle tas brå svinger. På draget var det i bakkant på undersida festet inn riflete skinner av stål. Når lasset skjøv på utfor bakke skled bukken opp på draget og presset stålskinnene ned i veien og bremset lasset opp.

Enkelte bønder hadde tvetoging hvor draget var festet til bukken med 2 klosser og hvor en ikke hadde denne bremseanordningen under. Fra forkant av hver mei på geita var det, i et øre, festet en

kjetting ca. 1 m. lang som gikk sammen i et kryss. Herfra var geita forbundet med en lang kjetting slik at avstanden til bukken kunne justeres alt etter lengden på det virket som skulle transporteres. Ved tomkjøring ble geita dratt opp på bukken og gjort fast med kjettingene fra denne. Høysekken ble lagt på, og så satt tømmerkjøreren godt og varmt på turen til skogs.

Geitedoninga ble første gang sett i Fet, og da i Skogsbygda, i 1902. Det var svenske tømmerkjørere som kom med denne, og det var et skikkelig framskritt. Før var det her i bygda vanlig å bruke en kortutgave av bukk, et redskap de kalte stutting. Etter stuttingen brukte de en vanlig langsled som var alt for lang til å kunne ta krappe svinger. Dessuten ble dette utstyret smalere enn geitedoninga og følgelig ble

lasskapasiteten mindre. Lastebankene på doninga varierte noe, men normalt lå de på ca. 1,40 m. Avstand mellom meiene ca. 72 cm. Et vanlig tømmerlass på vanlig godt føre var ca. 2,5 kbm., og hoveddelen av dette lå på geita. (Vinteren 1946 målte jeg et lass for Karl Merli inne ved Møsjøen. Det var på 2,7 kbm). Men under dårlige føreforhold, som på nysnø i streng kulde, hvor en på lang lei kunne høre det grine under de stålskodde meiene, ble lassene betydelig mindre. De gamle og erfarne kjørerne pleide å si at *«ei doning er ikke god før den er blitt litt slarkete, da går den mye bedre, men du må passe på å benne skikkelig hardt på bukken og tilsvarende løsere på geita»*. Geita hadde også et slags skråmeier fra forkant på meiene tilbake til lastebanken, og disse ble kalt vegmeier. Disse hindret geita fra å butte i stubber og steiner da den ved lange lass

nødvendigvis kuttet svingen noe. Emil Løkka var en førsteklasses smed som i mange år beslo og reparerte både geitedoninger og hjulredskap, og som også laget doninger. Han var en dyktig smed som var lett å ty til når ei doning hadde hatt et ublitt møte i stor fart mot en stein eller stubbe.

Da jeg begynte i kommuneskogene var det blitt vanlig med klossedrag til lunning. Før det hadde pluggedraget, eller pjaskdraget som det også kaltes, vært enerådende. Dette hadde en kjetting festet på 2 steder på hommelen (tverrtreet nederst på draget), og inne på denne kjettingen hang det 4 - 5 pjasker, eller smale, tynne plugger som med øks ble slått inn i stökkendene. Svakheten ved dette draget var, at i streng kulde kunne sagtømmeret sprekke, eller en plugg kunne ryke av og komme i sagbladet under skuren hvis stökkene ikke var merket så

veltemannen kunne kappe dem. Dessuten subbet jo stokker som ble slept på denne måten med seg kvist og morass og hadde lett for å butte i alt som stakk opp fra bakken. Det var også veldig tungt for hesten å slepe stokkene langs bakken.

Klossdraget var i bakkant bygd opp med en kloss for å få en viss bakkeklaring, derav navnet. Det hadde 2 spede snarekjettinger, festet i hver sin side. Stokkene ble med tømmeraks løftet opp på draget og snaret med disse kjettingene. Dermed kom stokkene opp fra bakken, og de gled derfor mye lettere. Tømmeret ble jo også ved denne lunnemåten veldig skånsomt behandlet.

På slutten av 60- tallet kom så bøyledraget som vel ble det siste i denne utviklingen.

Hommelen var en høy bøyle av grovt vinkeljern. Oppå bøylen var det festet en bevegelig plate med et handtak, og i platen var det frest ut spor for snarekjettinger. Når stokkene var snaret inn, bikket en denne platen framover. Dermed ble stokkene løftet opp fra bakken. De hang da fritt og

kunne slenge forbi de hindringene som eventuelt var i veien. Dette var en stor forbedring, men det hadde en svakhet. Ved for tunge lass vippet draget opp i forkant og seletøyet klemte oppunder buk og hals, hesten dro «strøpt,» sa gamlekara.

Leif Schatvet

SØRUM BYGDEBOK

Første bind av Sørum bygdebok kommer til jul 2003!

Bygdebokverket vil få i alt fem bind, som er planlagt å komme annet hvert år framover i ti år.

Bøkene vil inneholde bosetnings- og næringshistoria til Sørum, inkludert familie- og slektsopplysninger om dem som har bodd i bygda, så langt kildene gir opplysninger.

Det første bindet vil omfatte bosetnings- og næringshistoria til den nordøstre delen av Sørum: de gamle skolekretsene Vølneberg og Fosserud, samt Lørenfallet og områdene nord for dette tettstedet. Målsettinga er å få med historia til alle bosteder i

bygda: garder og bruk, plasser og stuer, villaer og rekkehus. For de aller nyeste boligområdene er vi avhengige av å få opplysninger fra beboerne sjøl og ber derfor om hjelp fra alle som vil ha sitt bosted med i boka. Det er utdelt spørreskjema til beboerne i alle boligområder. Responsen har vært god, men fortsatt gjenstår opplysninger om mange villaer, i sær i Lørenfallet.

Det er ytt en fantastisk frivillig innsats i arbeidet med å skrive av kilder og taste dataene inn i en database. Rundt 20 personer har brukt mye av fritida si gjennom de siste to-tre åra på dette arbeidet. Minst to årsverks frivillig arbeid er foreløpig lagt ned for bygdeboka. Til nå er det i alt vesentlig kilder fra det gamle

Sørum som er gjennomgått. I tillegg kommer alt materialet fra Blaker, som noen har begynt å gi seg i kast med – for nye årsverk med frivillig innsats. Det er en fantastisk innsatsvilje og dugnadsånd bak dette prosjektet, som må fullføres på en slik måte at alle blir fornøgd. Til bind 1 er to tredjedeler av manus skrevet, innsamling av foto og annet materiale til illustrasjoner er i full gang, kontakter med designere og produsenter er ordnet – alt er tilrettelagt for at sørumsokningene og folk med tilknytning til Sørum skal ha en grei julegave i år: Sørum bygdebok bind 1.

Jan Erik Horgen,
bygdebokforfatter

*Sørumsand
Handels
forenings
bygning
ca.1914.
Bygningen
brant 1926.
Noe av
stabburet
ses også på
bildet.*

OLDTIDSVEIEN

I oktober 2000 holdt Skedsmo kirke og Romerike Historielag "Olavseminar" for å markere avdukingen av en kopi av Olavsstatuen i tre. Originalen er trolig laget en gang på 1200-tallet, og har tidligere stått i Skedsmo kirke.

Det ble holdt preken, og deretter var det mange foredrag med tilknytning til Hellig Olav, Romerike og tiden han levde i. Vi tar med en del av arkeolog Tom H. Haraldsen's innlegg.

Den reisende over land måtte gå eller ri sommerstid eller nytte ski eller slede/kjelke om vinteren. Foreliggende norske oldfunn tilsier at det å komme til gårds på hjuldoning i yngre jernalder var usannsynlig. Ikke desto mindre må hest og vogn være kjent i mange århundrer. Flere helleristninger i Østfold viser vogner med to og fire hjul. Vognene er vist med massive skivehjul eller så har de hjul utstyrt med eiker. De eldste funn av hjul går i Skandinavia tilbake til steinalderen. Hesten kan ha minnet i størrelse og form på

dagens nordlandshest. En praktfull kopi av Osebergvognen, Norges eneste vogn fra førhistorisk tid, har forsøksvis vært forspent med to nordlandshester. Vognen ser ut til å være noe mer manøvrerbar enn forskningen tidligere har antatt. Vår kunnskap om veier i Norge i førhistorisk tid er i beste fall fragmentarisk. Nordmenn har tradisjonelt vært et sjøfarende folk må vite. Veien er således en «glemt» side av norsk historie. «Der fartøy flyte kan der er han første mann —." Litt humoristisk oppfattet kan en fortolke historien som om - at nordmannen rodde der andre gikk - derfor har veien unndratt seg forskningens brede interesse.

Veiene som førte til Romerike fra Oslo var i førhistorisk tid, som i dag flere. Den kanskje best kjente av disse veiene går over Skedsmovollen. I våre dager skal den inngå som en veilenke i det nasjonale prosjekt Pilegrimsleden mellom Oslo og «Nidaros». Fra Oslo kan den fysiske spores og er merket i terrenget fra Stovnerlia. I

hovedsak tegner veien seg i landskapet som et bredt slitasjespor (sti) som stedvis har vært ryddet for stein. Veien søker tørr bergrik mark. Den følger bergryggene. På fuktige steder har den kanskje vært tilrettelagt med bruer. Den danske arkeologen Sophus Müller fastslår på slutten av 1800-tallet at gravminner kan være bygget langs det som må ha vært veier i oldtiden. Således er det også med veien til Skedsmovollen. I Oslo ligger det to gravhauger ved veien. I Kongedalen i Skedsmo får veien to løp. Det knytter seg mange historier fra nyere tid om trafikkavviklingen i den bratte kneika i veiens siste bruksfaser. På toppen av Gjelleråsen går veien mellom to gravhauger. Plassene Øvre og Nedre Lauvåsen må en tro er anlagt på jord som var ryddet i forhistorisk tid muligens som leger, med beitevoll for de reisende. Langs veien finnes det dessuten levninger etter en skanse. Traseen til denne delen av Oldtidsveien ender ved skytebanen på Lahaugmoen. Det er kjent en mulig veiutløsning opp Gjelleråsens vesthelling. Det

ligger en gravhaug og en steintuft i tilknytning til denne traseen. Mellom Lahaugmoen og Skedsmovollen er fergestedet Nitsund og en kjerrevei over Brånåsen de mest autentiske bevarte deler av veilenken. Veiens kvalitet underbygges av at det på Brånås finnes en åsrøys og

Dette er en bronsespenne fra 300-500 etter Kristus. Den ble funnet i en grav under forarbeidet til Gardermoen.

Ullensaker. Veien til Gardermoen 10/6 1904

et gravfelt som skal bestå av 14 gravminner hvorav to er langhauger. Gravminnene er forutsatt tilrettelagt for allmennheten av Skedsmo kommune. Vest for kirkestedet fortsetter veien først som tilrettelagt kjerrevei og senere som gårdsvei, hvoretter den langs Farseggens rygg ned mot Leirsund ligger som et klassisk eksempel på en tradisjonell vei som er slitt ned i terrenget. Stedvis har slitasjen vært så stor

at det er dannet en regulær hulvei.

Veien blir til mens du går, i det minste dersom du går flere ganger, men faret menneskene har fulgt har i mange tilfeller ganske sikkert sin oppkomst i dyrenes trekkveier. Nye far i tillegg til dyrenes, kom altså til etter at menneskene bosatte landet for ca. 10 000 år siden. Mellom bosetningene og de enkelte grupperes revir ble det utviklet far som senere fikk preg

av vei. Levningene vi i dag opplever er således ikke den opprinnelige veien, men veien tegner seg som summen, resultatet, av bruk og vedlikehold gjennom århundrene. De første fysiske spor er borte. Det er bare i løsmasseskråninger hvor slitasje etter den farende har dannet et markert u-formet tråkk, og over myrer, at vi med sikkerhet har kunnet fastslå oldtidsveier i Norge. Den tekniske og praktiske løsning av landtransport har dessverre medført at det har oppstått hulveier frem til våre dager. I tettbygd strøk utvikles stadig slike veier som en følge av friluftsliv og rekreasjon.

Hulveien fremkommer fordi slitasje og nedbør har vasket bort løsmassene. Torven er først avslitt av menneskenes føtter og hestens høver. I tillegg har slep av forskjellig sort og kjelker forsterket terrengslitasjen. De reisende har kastet stein ut til side for veien etter hvert som terrengslitasjen har vasket frem stein av morenen. På denne måten har det mange steder tilkommet en svak voll lignende rygg parallelt med og på begge

sider av veien. Fuktighet i faret har i mange tilfeller medført at de reisende har valgt å gå på tørr mark ved siden av veien. Derved har det blitt utviklet nye konvergerende far. Når faret har forlatt skråningen forsvinner også hulveien og med den alle synlige spor av veifaret. Far som har vært benyttet i århundrer kan selv om de til vanlig ikke synes, under rette forhold tegne seg i landskapet. Bruk gjør at jorda pakker seg. På Kaldnes ved Sarpsborg har man kunnet observere hulveiens fortsettelse fra Raet og over dyrket mark mot Glomma. Tilsvarende levninger kan man oppdage fra fly ved registrering av vekstforstyrrelser i dyrket mark. Registrering og fotodokumentasjon skjer fra 250 - 300 meters høyde. Modellen bygger på den forutsetning at menneskene i forhistorisk tid gjorde inngrep som etterlater seg spor i bakken. Tiltakene har etterlatt seg levninger etter konstruksjoner ned i undergrunnen og således er bevart under den jorda som blir bearbeidet ved dyrking. Under ekstreme vilkår, tørke eller usedvanlig fuktige forhold, kan

det inntre forstyrrelser i veksten. Vekstforstyrrelsene vil i flatt lys tegne klare figurer i forhold til den øvrige åker.

Tjodvegen er omtalt i Gulatingsloven (ca år 950). Loven fastslår bøndenes ansvar for vedlikehold, dvs. den skal være ryddet i en spydlengdes bredde. Tjodveien var en gang-, drifte-, slep- og ridevei. Kavlebruer over myrer og fuktig mark forekommer i yngre jernalder. Den foreløpig eldste kavlebrua som er undersøkt ligger på Tiltareid i Sunndal. Kavlebrua er bygget av tømmer som er radiologisk datert til 600 tallet.

*Fra
Frosta-
tings-
loven.
Avskrift
fra
1220-
1250*

Magnus Lagabøters Landslov (1274) fastslår at veien skal ligge som den alltid har gjort, men veien er ikke ytterligere beskrevet. Først med gruveriften tidlig på 1400/1500 tallet med tilførselsveier til verkene som foredlet malmen kan vi regne med at det ble bygget veier for tungtransport utenfor middelalderbyene. I Nittedal på strekningen mellom Hakadalsverk og Grua er det bevart levninger etter en slik vei.

Romerike Historielag

2/1 2003

Vaktliste for våren 2003

Torsdager 11.00 – 15.30

Torsdager 1700 – 2030

2. Jan.		Kari Westbye / Kari Rojahn
9. Jan.		Frank Solli / Ståle Jonsrud
16. Jan.		Åge Albertsen / Magne Lie
23. Jan.		Ragnar Birkeland / Kåre Bøhler
30. Jan.	Jon Rødsrud.	Torbjorg Kogstad / Betzy Perger

Februar

6. Feb.		Annie Selle / Dag Nordsveen
13. Feb.		Per Otto Asak / Grete Andersen
20. Feb.		Ståle Jonsrud / Mary Avdahl Knudsen
27. Feb.	Aslaug og Kristian Lieungh.	Kolbjørn Sundby / Leif Nielsen

Mars

6. Mars		Kari Westbye / Kari Rojahn
13. Mars		Ragnar Birkeland / Terje Løken
20. Mars		Frank Solli / Per Otto Asak
27. Mars	Knut Bakken	Jens Thori / ?

April

3. April		Åge Albertsen / Magne Lie
10. April		Annie Selle / Dag Nordsveen
24. April	Aslaug og Kristian Lieungh	Kolbjørn Sundby / Leif Nilsen

Mai

8. Mai		Magnhild Husum / Per O. Asak
15. Mai		Ståle Jonsrud / Mary Avdahl Knudsen
22. Mai	Magne Lie	Kari Westbye / Kari Rojahn

Juni

5. Juni		Tom Halvorsen / Betzy Perger
12. Juni		Magnhild Husum / Grete Andersen
19. Juni	Jon Rødsrud	Åge Albertsen / Magne Lie

I tilfelle dette ikke skulle passe er jeg å treffe på kontoret på torsdager, 63878890.
Dere er selv ansvarlig for att noen møter, bytt med hverandre, eller si i fra i god tid.
Jeg må ha minimum 1 ukes varsel hvis det ikke passer.

Kåre Bøhler

MEDLEMSSTATTESTIKK

Medlemmer 1. jan 2001 2902 medl.
 -----”----- 1. jan. 2002 3043 medl.
 -----”----- 1. jan. 2003 3079 medl.

	Lag:	2001 Nye	2001 Total	2002 Nye	2002 utmeldte	2002 Total
010	Aurskog		233	27	40	220
020	Blaker og Sørum	38	298	76	7	367
030	Eidsvoll		178	2	11	169
040	Enebakk	26	242	13	47	208
050	Fet	5	136		8	128
060	Gjerdrum	26	144	9	9	144
070	Hurdal	2	116	5	1	120
080	Høland		83	16	1	98
090	Lillestrøm	4	181	22	14	189
100	Lørenskog	2	84	2	2	84
110	Nannestad		139	12	3	148
120	Nittedal		262	22	11	273
130	Raumnes	18	236	11	15	232
140	Rælingen	5	186	6	4	188
150	Setskog	5	73	2	3	72
160	Skedsmo	7	233	5	25	213
170	Ullensaker		133	9	3	139
01,02	Dir. medl.	2	86	1		87
	Sum pr 31/12	141	3043	240	204	3079

Skedsmo, 16 jan. 03, Kåre A. Bøhler

SLEKTSSPØRSMÅL

Spørsmål 1

Magnhild Espeland
Sørli, Stavanger
Søker opplysninger om sin familie, aner bakover og etterkommere.
Oldefar, Jakob Gulbrandesen
Heni g.m. 1815 Anne Hansdatter
Heni, Gjerdrum. Husmann under Mo, Gjerdrum 1816-1823.
Barn: Nils * 27.7.1816,
Kristoffer * 1823

Spørsmål 2

Leif Ourston, Santa Barbara, CA-USA. Søker aner bakover og nåværende slekt.
Ola Olsen fra Haugseiet i Nittedal, *ca 1788, Bruker Enerhaugen under Aamodt, Gjerdrum fra 1824, g.m, Martha Jørgensdatter fra Nittedal, * ca. 1791 + 1843. Barn : Jacob * 1815 i Nittedal g. 1839 Anne Hansdatter fra Jølenseiet i Fet, * i Ullensaker 1812. (Søsken Ola *1819, Jørgine * 1824, Ingeborg * 1826 gm.1849 Hans Larsen Kirkeby i Hakaldal, Kristine * 1833)Jacob og Anne hadde datter Karen D. * 1846
Familien utvandret rundt 1850.

Spørsmål 3

Ole Olsen Nordgren * 1795 , fra Grue i Solør + 1861
Bruker av Svarstad, Sørum
Mange barn, datter Edle
Olsdatter Nordgren * 1835 + 1880 er vår gren.
Ole Nordgren g.m. Berte Jørgensdatter
* 1808 + 1885, Nes Hedemark
Jeg er interesert i opplysninger om forfedre til Ole og Berte.

*Svar på spørsmålene kan sendes
Aud Siri Hønsen Huseby,
Ramstadveien 250, 1480 Slattum
eller Romerike Historielag..*

Spørsmål 4

Kjenner noen etterkommere av følgende familie som bodde i Sørum/Tokerud i 1900.
Hans August Pedersen f.1866
Sørine Pedersen f.1868
Barn:
Anna Marie f. 1886
Søren Olaf f. 1888
Harald Peder Asbjørn f.1891
Borghild Wilhelmine f.1896
Johan Henrik f. 18.01 1899
Tom Halvorsen, Harestigen 1, 2150 Årnes. Telf. 63901028

ROMERIKE HISTORIELAGS HEDERESTEGN

Tidelt Kjell H Huseby i festlig lag forbindelse med feiringen av hans 70-årsdag den 6. desember 2002

Kjell H Huseby har vært meget aktiv på mange områder både lokalt i Blaker og Sørums historielag og i Romerike historielag, og da spesielt i forbindelse med fotobevaring og formidling av gammelt fotomateriale. Det enkelttiltaket som hans innsats fortsatt er uløselig knyttet til er utgivelsen av en kalender med bilder fra Sørums gamle dager – i år den nittende i rekken.

Per Otto Asak ble tildelt Romerike Historielags hederstegn Lørdag 18/1 2003.

Per Otto Asak har i en årrekke bidratt til å gjøre Romerikes historie kjent og dokumentert. Han har delt det med andre gjennom utallige artikler i Skytilen og årbøker. Ved et raskt søk i Registerbindet kom Per Otto opp som forfatter 92 ganger. I tillegg til alt som er skrevet har han hjulpet utallige med slektsforskningsproblemer og bidratt til å skape det fine miljøet på Historielagets Hus.

Lederen overrekker heders-tegnet til Per Otto Asak under et foredrag på Historielagets Hus

Fra Tor Arnessen Setskog har vi fått denne kommentaren.

Vedr. Karl Johansen, Skauen.

I Skytilen nr. 4- 2002 har Leif Schatvet, en for meg meget interessant artikkel om ovennevnte, eller Kal Skauen som vi kalte han. Gjennom Skytilen ønsker jeg å rette en hjertelig takk til Schatvet for hans innlegg som fikk meg til å minnes «gamle dager». Selv hadde min familie og jeg i mange år gleden av å ha jevnlig kontakt med Kal Skauen. Vi bodde mye på naboeiendommen Heia, som min far kjøpte allerede i 1937. Kommunen overtok Heia i 1965. Jeg husker godt at Kal ble ranet i 1956, frem til da var jeg som gutt ofte innom Kal på mine turer i området rundt Hvalstj., Svarttj. og Aborttj. Jeg fikk i sin tid en kubjelle av Kal, den har jeg den dag i dag og benyttes som ringeklokke der hvor jeg nå bor.

Kommentarer til Kjell Åsums bilder i forige Skytil

Av Kari Westbye

Foto side 28 i Skytilen nr 4:

Det nederste foto er huset til (Johan?) Wangen, Fabrikkgaten, Lillestrøm. Det ble bygget etter den store brannen i Lillestrøm, og står fortsatt, skjønt uthuset er ganske forfallent. Det ligger på venstre side når du kjører gjennom undergangen i retning sykehuset. Hans sønn, doktor Wangen, bygget foran dette. Han måtte flytte (jeg tror til Park-alleen) ved den siste store veiutbyggingen.

Foto ovenfor som kanskje er fra St. Olavsgt., som er min barndomsgate er jeg litt usikker på. Da jeg var barn så ikke huset slik ut, jeg mener det hadde en glassveranda, i hvert fall et utbygg mot St. Olavsgt., men bilde kan jo være tatt fra hagen. Forøvrig husker jeg Minda Olsen godt, hun var alltid så blid.

Foto på side 27, er jeg spent på. Min farmor, Dorthea Halvorsen, født Amundsen 1865 i Eidsvoll.

Hennes far Even Amundsen var født i Nes 1827. Even arbeidet som maskinist på båten "Strømmen". En av Dortheas brødre er nevnt maskinist, i folketellingen 1875 står han, "Anton Petter Kristian tilreisende sønn (sedvanlig oppholdssted Kristiania), arbeider på et mekanisk verksted." Det samme

står for hennes bror Frithjof. Dersom fotoet gjelder denne familien kan det være tatt på skrå ovenfor "Simyhuset", der hvor "Vi kan" avskrivningsbyrå holdt til, ganske nær den gamle undergangen. Men dette er antakelser - det var mange maskinister i Lillestrøm.

Program for Lillestrøm Historielag, våren 2003

Møtene blir holdt i Losje Concordia, Skedsmogt. 7, ved Stortorget, Lillestrøm, kl. 1900.

Tirsdag 4. februar.

Om Sigrid Undsets opphold på Strømmen sommeren 1903. Marit Nodeland forteller og Alf Stefferud viser lysbilder.

Tirsdag 4. mars. Årsmøte (Jf. innkalling på giroblanketten) Etter årsmøtet vil Tom Klemetzen snakke om kvartal 2 (Gamle Lillestrøm) og bevaringen av bygningene.

Tirsdag 1. april.

Rita Kamhaug forteller fra et langt liv i Skedsmo kommunes tjeneste.

Lørdag 24. mai. Sommerturen 2003 går til Kongsvinger med besøk og omvisning på festningen, i Øvrebyen, Kvinnemuseet mm. Det blir en kafferast på formiddagen, og som siste programpost før hjemturen spiser vi middag med dessert og kaffe på Sanngrund ved Glommas bredd. Avreise med buss fra Stortorget v/ Concordia kl 9.00. Tilbake i Lillestrøm kl 17 - 18. **Antatt pris kr. 400. -.**

Bindende påmelding innen 7. mai til Bjørg Meyer, Romeriksgt. 12, tlf 63 814169 eller Ellen Raft, Vestbygt. 42 A, tlf. 63 81 66 64.

De som melder forfall etter fristens utløp, må regne med å måtte betale et gebyr. Vi ønsker alle velkommen til møtene og sommerturen og ser gjerne at dere tar med venner og kjente

Hilsen styret i Lillestrøm Historielag.

AURSKOG, HØLAND OG SETSKOG HISTORIELAG ARRANGERER MØTER OM SLEKTSGRANSKING I MARS MÅNED.

Onsdag 5. Mars: **Hvordan komme igang med slektsgranskning?
Hva kan vi finne på Internett?**

Onsdag 12. Mars: **Gamle tingbøker. Hva kan vi finne i disse?**

Begge møtene starter **kl 19:00** og arrangeres på biblioteket på Bjørkelangen.

Møtene arrangeres i samarbeid med slektshistorisk utvalg i Romerike historielag.

Medlemmer fra alle lokallag er hjertelig velkommen. Ta gjerne med ikke lagsmedlemmer.

LØRDAGSÅPENT HUS, ROMERIKE HISTORIELAGS HUS KL 1100 - 1400

22. Februar Kristian Lieungh: **Barndomsminner fra Frogner.**

15. mars Hans Martin Faller: **Huseby gård, Skedsmo gamle prestegård.**

22. mars Kåre Bøhler: **Historier fra Sørums**

KURS:

HUS OG HJEM, GJENSTANDER TIL NYTTE OG PRYD

Romerike Historielag arrangerer i samarbeid med Gamle Hvam Museum kurs om gjenstander knyttet til hus og hjem – historie, bruk, historiske sammenhenger.

Kurset holdes tre mandagskvelder i mars/april på Historielagets Hus, Skedsmokorset og en dag på forsommeren på Gamle Hvam Museum, Nes.

Kursledere: Mari Marstein og Tom Jøran Bauer, Gamle Hvam Museum og Lene Skovholt og Jan Erik Horgen, Romerike Historielag.

Kursavgift: kr 400,-.

Møtedager: mandager 24.3, 31.3, 7.4 kl 19.00 – 21.30. Dagen på Gamle Hvam Museum avtales seinere.

Kursopplysninger og påmelding: Gamle Hvam Museum 63 90 96 09 (kl 09.00-15.30), Jan Erik Horgen 63 90 91 31.

*Fra
Trongsrud-
haugen.
Anne og Olava
ved rokken. I
døra Bergljot
Wennevold og
Laila Frey.
Olava var gift
med Ole
Trongsrudhaugen*

C - BLAD

RETURADRESSE:

**Romerike Historielag, Postboks 175,
2021 Skedsmokorset**

AKTIVITETSKALENDER:

**KURS: HUS OG HJEM, GJENSTANDER TIL NYTTE OG
PRYD. Se annonse side 31.**

MØTER OM SLEKTSGRANSKING. Se annonse side 30.

LØRDAGSÅPENT HUS. Se annonse side 30.

**PROGRAM FOR LILLESTRØM HISTORIELAG
VÅREN 2003. Se annonse side 29.**

**ÅRSMØTE ULLENSAKER HISTORIELAG
13. mars kl. 1900**

**ÅRSMØTE FET HISTORIELAG
3. mars kl 1830 på "Ungdommen"**